

Νέος διάκονος στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά την ιερά μνήμη του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος βρέθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Τ.Κ. Φράγκου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, κατά την οποία προέβη στην εις Διάκονον χειροτονία του κ. Αντωνίου Κόφφα.

Ο Ποιμενάρχης, στο κήρυγμά του, αναφέρθηκε στη σημερινή Κυριακή, η οποία μας προετοιμάζει για την είσοδό μας στην πολύ όμορφη, αλλά κοπιώδη και ασκητική

περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Τόνισε ότι διανύουμε την προπαρασκευαστική περίοδο του Τριωδίου και ότι η προσεχής Κυριακή είναι η πρώτη Κυριακή του Τριωδίου, η Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου.

Η σημερινή Κυριακή είναι αφιερωμένη στον Αρχιτελώνη Ζακχαίο, έναν άνθρωπο ο οποίος συγκέντρωνε χρήματα με άδικο τρόπο εις βάρος των άλλων. Παρά το μικρό του ανάστημα, όταν ο Χριστός εισήλθε στην Ιεριχώ και ο λαός που Τον ακολουθούσε ήταν πολύς, ένωσε μέσα του μια έντονη κλίση προς την παρουσία του Θεού. Έτσι αποφάσισε να ανέβει επάνω σε μία συκομορέα, για να μπορέσει να δει ποιος είναι αυτός ο νέος Ραββί, ο θαυματουργός άνθρωπος που περνούσε από την πόλη.

Μέσα από τη δυσκολία της ζωής του ως τελώνης, που πολλές φορές επέβαλλε δυσβάστακτους φόρους στους φτωχούς ανθρώπους, ο Ζακχαίος έδειξε μία άλλη κατάσταση ψυχής. Μία αθωότητα, θα λέγαμε, μία παιδιάστικη διάθεση. Ταπεινώθηκε μπροστά σε τόσο πλήθος ανθρώπων και ανέβηκε σε ένα δένδρο, μόνο και μόνο για να δει τον Χριστό να περνά.

Παράλληλα, η σημερινή Κυριακή καθορίζεται και από τη μνήμη μίας μεγάλης και εξέχουσας προσωπικότητας της Εκκλησίας μας, του Αγίου Γρηγορίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Θεολόγου, μεγάλου Πατρός και Διδασκάλου της Εκκλησίας. Ένας άνθρωπος που άφησε ανεξίτηλο και σπουδαίο αποτύπωμα στη ζωή της Εκκλησίας.

Ο Άγιος Γρηγόριος υπήρξε φιλόσοφος, σπουδαγμένος στην Αθήνα, και σπουδαίος θεολόγος, με σπουδές στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, στην Παλαιστίνη και στην Αλεξάνδρεια, στις μεγάλες θεολογικές σχολές της εποχής. Υπήρξε ποιητής, ευαίσθητος, πολυγραφότερος, με πλήθος κειμένων, επιστολών και δογματικών συγγραμμάτων.

Ονομάστηκε Θεολόγος, δεύτερος χρονικά μετά τον Άγιο Ιωάννη τον Ευαγγελιστή και Θεολόγο και πριν από τον Άγιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο, διότι σε μία εποχή κατά την οποία όλοι σχεδόν οι ναοί της Κωνσταντινουπόλεως είχαν καταληφθεί από τους Αρειανούς αιρετικούς, εκείνος εγκαταστάθηκε σε έναν μικρό ναό, τον ναό της Αγίας Αναστασίας, τον οποίο κατέστησε καθεδρικό και μητροπολιτικό του ναό. Από εκεί δίδασκε ακατάπαυστα δύο μεγάλα και θεμελιώδη θέματα, τη θεότητα του Ιησού Χριστού, του Θεού Λόγου, και τη δυνατότητα της σωτηρίας και της θέωσης του ανθρώπου.

Ο Άγιος Γρηγόριος αγωνίστηκε σθεναρά κατά του Αρειανισμού, που αμφισβητούσε τη θεότητα του Ιησού Χριστού, καθώς και κατά των Πνευματομάχων και του Ευνομίου, οι οποίοι αμφισβητούσαν τη θεότητα του Αγίου Πνεύματος. Προήδρευσε στη Β΄ Οικουμενική Σύνοδο το έτος 381 στην Κωνσταντινούπολη και ομολόγησε ότι όχι μόνο ο Θεός Πατήρ είναι Θεός αληθινός, αλλά και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός αληθινός και Κύριος.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του ταλαιπωρήθηκε, συκοφαντήθηκε και αμφισβητήθηκε. Αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τον αρχιεπισκοπικό θρόνο και να

εκφωνήσει τον περίφημο συντακτήριο λόγο του ενώπιον των εκατόν πενήντα Πατέρων της Β΄ Οικουμενικής Συνόδου, ομολογώντας για ακόμη μία φορά την πίστη του και την κανονικότητα της εκλογής του. Στη συνέχεια αποσύρθηκε, αφήνοντάς μας μία σπουδαία πνευματική παρακαταθήκη.

Ο Άγιος Γρηγόριος δίδαξε ότι οι πράξεις είναι η εφαρμογή των θεωριών και ότι είναι προτιμότερο να μνημονεύει κανείς το όνομα του Θεού παρά να αναπνέει. Μαζί με τον Μέγα Βασίλειο υπήρξε πρόδρομος της διδασκαλίας των ησυχαστών και μας δίδαξε ότι όταν ο άνθρωπος μνημονεύει το όνομα του Θεού, προσεύχεται και παραδίδεται στον Θεό, γεμίζει από τον Θεό και οδηγείται στη θέωση.

Η Εκκλησία, γι' αυτόν τον λόγο, όρισε για τη σημερινή ημέρα το αποστολικό ανάγνωσμα από την προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, το οποίο εξυμνεί την αρχιερατική παρουσία και τη θυσία του Ιησού Χριστού. Ο Χριστός, με τη θυσία Του επάνω στον Σταυρό, καταργεί τη Λευιτική ιεροσύνη και καθίσταται ο μοναδικός και αιώνιος Αρχιερέύς της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, άκακος, αμίαντος και κεχωρισμένος από τους αμαρτωλούς.

Το ανάγνωσμα αυτό επιλέχθηκε για να καταδείξει ότι και ο Άγιος Γρηγόριος υπήρξε μιμητής του Ιησού Χριστού, ένας αληθινός αρχιερέύς, ο οποίος μίλησε τόσο για την αξία του Θεού όσο και για την αξία του ανθρώπου. Υπήρξε, μαζί με τον Άγιο Βασίλειο, από τους μεγαλύτερους ανθρωπιστές θεολόγους της Εκκλησίας, αναδεικνύοντας τη σπουδαιότητα της ανθρώπινης προσωπικότητας και τη δυνατότητα του ανθρώπου να φτάσει στη θέωση.

Ο Σεβασμιώτατος προειδοποίησε για τον σύγχρονο κόσμο, όπου η τεχνητή νοημοσύνη και η τεχνολογία τείνουν να κυριαρχήσουν στη ζωή του ανθρώπου. Τόνισε ότι όλα αυτά δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετούν τον άνθρωπο και όχι για να τον υποδουλώνουν. Κάλεσε τους πιστούς να μην χάσουν την προσωπικότητά τους και την ανθρωπιά τους, διότι ο άνθρωπος καταξιώνεται μέσα στη σχέση του με τον Θεό και όχι μέσα στις μηχανές.

Αναφέρθηκε ακόμη στον παραλογισμό της εποχής μας, όπου έχει χαθεί η αίσθηση της ιερότητας, υπενθυμίζοντας ότι το ανθρώπινο σώμα είναι ναός του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και η Εκκλησία περιβάλλει τον άνθρωπο με σεβασμό ακόμη και μετά την κοίμησή του, τελώντας την εξόδιο ακολουθία ως πράξη φροντίδας, τιμής και αγάπης.

Στη συνέχεια απευθύνθηκε ιδιαιτέρως στον υποδιάκονο Αντώνιο, ο οποίος πρόκειται να λάβει τον πρώτο βαθμό της Ιεροσύνης. Τον κάλεσε, ως νέο άνθρωπο και οικογενειάρχη, να ζήσει την παραδοξότητα του Θεού μέσα σε έναν παράλογο

κόσμο και να διακηρύξει, όπως ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός Αρχιερέυς.

Τόνισε ότι πρώτα ο ίδιος οφείλει να αναζητά και να συναντά τον Χριστό, ώστε να μπορεί να καθοδηγεί και τους πιστούς να κάνουν το ίδιο, ακόμη κι αν χρειαστεί να ανέβουν σε μία συκομορέα για να Τον δουν. Η ιεροσύνη, υπογράμμισε, δεν είναι κοσμική δύναμη ή εξουσία, αλλά δύναμη και σοφία Θεού, η οποία πολλές φορές συνοδεύεται από εντροπές, διωγμούς και αμφισβήτηση.

Με συντριβή καρδιάς και φόβο Θεού, τον κάλεσε να προσέλθει στο Ιερό Θυσιαστήριο για να λάβει τον πρώτο βαθμό της Ιεροσύνης, ώστε μέσα από τη διακονία του πρώτος ο ίδιος να σώζεται και να αγιάζεται και να δείχνει τον δρόμο της σωτηρίας στους άλλους, εισερχόμενος στη χαρά του Κυρίου του.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε ευχές και ευλογίες προς όλους, ευχήθηκε για τον νέο διάκονο της Εκκλησίας του Χριστού, ο Θεός να τον ενδυναμώνει και να τον χαριτώνει, να τον ενισχύει στη διακονία του μέσα στην Εκκλησία και να τον ευλογεί, ώστε να έχει κατά Χριστόν ζωή, με φόβο Θεού να βιώνει τη ζωή του και την παρουσία του Χριστού μέσα στη ζωή του, για το Ιερό Μυστήριο, να τον επιστηρίζει σε αυτή τη διακονία και να τον ενισχύει.

Τέλος, απηύθυνε εγκάρδιες ευχές προς τον σεβαστό σε όλους μας Πατέρα Νικόλαο Τριανταφύλλου, στον οποίο κατά τη σημερινή ημέρα προσφέρθηκε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου. Του ευχήθηκε πολλά και ευλογημένα χρόνια ζωής, να συνεχίσει να προσφέρει με την ίδια αγάπη και αυταπάρνηση στην ενορία και στην Ιερά μας Μητρόπολη, και ο Θεός να τον ενισχύει και να τον ενδυναμώνει, ώστε με καλή διάθεση και σφρίγος να συνεχίσει τη διακονία του. Τον ευχαρίστησε θερμά και ευχήθηκε να τον ευλογεί ο Θεός και να ενδυναμώνεται εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος Αυτού.

